

suficientment abastada per tota la societat, i volem tirar-ho endavant precisament amb eixe pla estratègic i que, a més a més, tinga un espai perquè la indústria cultural valenciana tinga un pes específic econòmic, com ha determinat també abans el secretari autonòmic, i que realment puguem estar parlant d'un indústria creativa, cultural, de creació també de llocs de treball de qualitat.

I, per tant, eixe pla estratègic, que hem dit que presentarem, o bé a finals de 2015 o bé a principi de 2016..., en una mesura que eixe procés participatiu s'allargue més o menys, en el qual tot el món i tots els actors puguen participar i puguem anar escrivint-lo conjuntament a partir d'un esborrany. És la nostra responsabilitat plantejar propostes, evidentment, però també és la nostra responsabilitat com a nou govern i com a eixe canvi real que plantejava el diputat de Compromís i que deia que ja s'està veient eixe canvi real. Precisament, el canvi real també s'ha de fer en les formes i el contingut i, per tant, la construcció l'hauré de fer entre totes i tots, i no vindrem ací a dir «això és el que hi ha», sinó que precisament el construïrem. I eixa construcció l'hem de fer conjuntament, i ho portarem... portarem a debat i ho farem entre totes i tots.

El 14 presentarem quines són les bases d'eixe procediment, d'eixe codi ètic i que tindran accés... Hem determinat..., evidentment, si estiguera ja escrit completament, l'haguérem presentat hui. Si el presentem el 14 és perquè tenim les bases d'eixe document per tal de poder-lo presentar-lo el 14, i no abans.

Evidentment, ahí estarà..., com he dit abans, en què la majoria de les comissions que determinen els llocs..., les persones més idònies no tindran, per exemple, una hegemonia del govern, o no tindran una direcció majoritària decidida pels polítics en la gestió, en este cas de la nostra conselleria, sinó que serà oberta i en la qual n'hi haurà un pes específic molt important dels tècnics.

Dit això, nosaltres estem convençuts que a partir d'eixe pla estratègic i en el conjunt del treball de tots els sectors culturals, i evidentment en el conjunt del treball dels diputats i les diputades que formen part d'aquesta comissió, podrem relançar la indústria cultural al nostre país en les línies que ha explicat el secretari autonòmic i estem convençuts que ho farem bé entre totes i tots.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor conseller.

I, senyors diputats i diputades, en cinc minuts, perquè tenim l'ordre del dia molt plenet, tornem a vore-mos. Fem un descans.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, per a explicar els criteris segons els quals s'han habilitat noves unitats i un període d'escolarització extraordinari, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 941)

La senyora presidenta:

Continuem.

Anem ara pel punt 9: «Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport per a explicar els criteris segons els quals s'han habilitat noves unitats i un període d'escolarització extraordinari, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.»

Té la paraula el senyor conseller per un temps il·limitat.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Molt bé. Gràcies.

Primer que res contextualitzar un poc el que significa les habilitacions i el que és un procés habitual i no habitual.

Com sabreu, primer es fa l'arranjament escolar que determina quines són les unitats que s'oferten i després hi ha procés ordinari d'habilitacions que el que fa és donar resposta al que ha sigut la part de la matriculació i ajustar si realment eixa primera oferta que s'havia fet s'ha adequat a la demanda o no, i per tant se van habilitant diferents aules que no tenen un caràcter continu, és a dir, que no s'habiliten per a la continuïtat sinó que són habilitacions concretes d'aules per a indeterminats centres. Això es fa de forma habitual i és normal que siga un procediment dinàmic, obert, en què es vaja donant resposta a les demandes que n'hi han i a les demandes que van sorgint. Per tant, és el que s'ha fet i el que es continuarà fent perquè és necessari adaptar-se a les necessitats que van canviant en cada moment.

Una vegada acabat el procés d'admissió i formalitzades les matrícules, doncs això, com deia, s'ha d'ajustar la planificació realitzada en l'arranjament amb la realitat del que hi ha hagut de matriculació. I eixe ajust passa per l'habilitació d'unitats. I això és el procés ordinari, no?, s'habiliten..., habilitacions per l'ajustament de l'arranjament escolar al febrer, les derivades del procés d'admissió en aquells centres on no s'havia previst que hi hauria tanta demanda o en aquelles poblacions en què no s'havia habilitat en determinats centres es poden habilitar per tal que..., que això, que una oferta inferior a la demanda no done resposta a les necessitats d'escolarització o altres necessitats d'habilitacions que n'hi han relacionades en la introducció de les unitats en el programa informàtic, que és Itaca, que és el que gestiona els centres educatius.

Normalment es basen les habilitacions en aquest criteri, però també n'hi han habilitacions extraordinàries de forma continuada, i és que no només en aquest 2016-2017, sinó que s'ha fet habitualment en anteriors processos, en anteriors anys. De fet, moltes vegades, al final del curs es necessita tornar a mirar eixes habilitacions per al principi del curs següent, per exemple en l'existència de l'alumnat repetidor en més gran mesura o, per exemple, en diferents dictàmens d'escolarització, que fan que s'haja de reduir la ràtio en funció dels dictàmens que hi ha, o per l'augment de matrícula de persones que arriben de nou al municipi. Per tant, a partir de juliol arriben i s'han de matricular i, per tant, s'han d'habilitar unitats.

N'hi ha diferents criteris. Els criteris que hem seguit són els criteris habituals i són els que hem anat tirant endavant, com són, com deia, la població a escolaritzar, l'oferta dels programes educatius del centre, també s'ha de donar resposta a això, i ara els determinaré, en concret, algunes de les noves habilitacions com les hem fet en funció d'eixos programes educatius que n'hi han en els diferents centres. Doncs, això, les necessitats educatives especials de determinat alumnat, la presència de determinat alumnat amb necessitats educatives especials; la capacitat i l'estat de les instal·lacions, evidentment, això també determina si u pot habilitar o no pot habilitar i on pot habilitar les diferents unitats. I tot seguit de criteris que són bàsicament els mateixos que s'havien emprat en altres ocasions.

Sí que és cert que també hem fet aquest any especial menció a allò que diem dels programes, dels programes educatius dels centres. I, en concret, hem tingut en compte les demandes dels diferents programes lingüístics allà on hem pogut arribar, ja que s'han anat habilitant algunes unitats per a desdoblar programes lingüístics mixtos que

n'hi havien en alguns llocs, que n'hi havien demandes d'escolaritat en programa plurilingüe d'ensenyament en castellà i programa plurilingüe d'ensenyament en valencià, i no s'havia donat resposta a eixes necessitats. I hem donat resposta en la mesura en què hem pogut dins de les capacitats que tenim fins ara.

I, en concret, donant resposta a això hem habilitat un total de quatre unitats de programes plurilingües d'ensenyament en valencià, que fins ara no havien estat habilitades, que convivia amb programes plurilingües d'ensenyament en castellà, en concret, a l'escola Herrero de Castelló, a Sant Josep de Calassanç d'Aielo de Malferit i al Virrei Poveda de Petrer, però també ho hem fet amb programes plurilingües d'ensenyament en castellà, i hem habilitat també programes plurilingües d'ensenyament en castellà a Rafelbunyol, al Verge del Miracle, i a Xixona, al Cristòfol Colom. És a dir, que hi havia una demanda d'ensenyament en castellà i que no s'estava produint. També l'hem habilitada i hem habilitat eixes unitats.

Pel que fa als centres que havien tingut un gran volum de matriculació i que s'havia quedat gent fora en primera instància, hem actuat d'acord amb allò que... els criteris que havia llegit abans. I és que aquells centres que havien tingut més matriculació, és a dir, més demanda de matriculació que oferta tenien i que en el municipi no es podia donar solució a l'escolarització, hem habilitat una unitat. És el cas, per exemple, sobretot de municipis més menuts en què no es pot donar resposta en l'oferta educativa que hi ha en el municipi perquè o bé no existix un altre centre o bé també està ple l'altre centre. I, per tant, s'habilita. Per exemple al Verge Pobra de Xaló o al CEIP La Muralla de Canet d'en Berenguer, per exemple, hem habilitat, hem hagut d'habilitar-ne més en el mateix municipi per a això. La resta, evidentment, s'intenta recol·locar dins de l'oferta que n'hi ha en el mateix municipi, no?

Així doncs, què ha ocorregut aquest any? Doncs bé, comencem el curs 2015-2016 amb tres-cents noranta-cinc unitats habilitades, val?, de les quals majoritàriament venien ja habilitades per l'anterior govern. En concret, el nou govern hem habilitat quaranta-set unitats en període extraordinari, set de les quals són a les comarques d'Alacant, cinc a les comarques de Castelló i trenta-cinc a les comarques de València. Eixes habilitacions han passat també pel procés d'escolta i de participació de la mesa sectorial. De fet, nosaltres havíem determinat unes habilitacions que pensàvem que eren necessàries, les vam comunicar també a la mesa sectorial i a partir d'eixe moment se'ns van comunicar noves habilitacions necessàries i aquelles que hem pogut donar finalitat i fer-les les hem tirades endavant, no?

I, per tant, dit això, és com hem procedit i els criteris que hem determinat, i remarcar això, no?, que l'arranjament i les habilitacions són un procés viu i que, evidentment s'han d'anar fent i que és una qüestió habitual que hi hagen períodes extraordinaris d'habilitacions per tal de donar resposta a les necessitats d'escolarització.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor conseller.

Té ara la paraula per un temps de huit minuts, el Grup Parlamentari Popular.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidenta.

Buenos días, buenas tardes ya, señor *conseller*, y gracias por comparecer para explicarnos esta habilitación exprés que usted realizó nada más llegar a la *conselleria*.

La verdad es que tenía muchas dudas antes de que usted compareciera y creo que ahora todavía tengo más. Y me voy a explicar.

Tenía dudas porque este procedimiento que, por cierto, me ha gustado mucho escuchar de su voz decir que el arreglo escolar es un procedimiento normal, porque yo no sé las veces que escuché a María José Catalá decir que esto era un procedimiento normal y ustedes lo definían como un ataque a la enseñanza pública. Por eso, que su primera intervención, su primera frase sea decir que esto es un procedimiento normal, demuestra, desde luego, que evidentemente las cosas se reconocen o se ven de otra forma cuando se está gobernando.

Le decía que todavía tengo más dudas porque no lo entiendo. No lo entiendo y porque detrás de este procedimiento ha habido muchísima opacidad, señor *conseller*.

Mire, yo he intentado buscar en la página web de la *conselleria* las habilitaciones y no las he encontrado. Estarán, estarán dentro de la página web de centros, pero es que yo al final pensaba, porque fue lo que anunció usted, que solamente se iban a hacer las habilitaciones que usted anunció, en Chirivella, en Burjasot, en Alacuás, en Castellón, y no me acuerdo qué otro municipio, porque ese era el mapa de emergencia educativa. Esas fueron las declaraciones que hizo usted. Esas fueron las declaraciones que hizo su secretario autonómico y, de repente, dos meses después, llega usted aquí y nos dice que ha habilitado cuarenta y siete unidades. Cuarenta y siete unidades que desde luego, desde mi grupo, no tenemos ninguna constancia.

Y luego, evidentemente, todos sabemos que el arreglo escolar se hace en base a una normativa, se hace en base a un decreto que está regulado, una orden y una resolución posterior que se saca todos los años. Y ahí, como usted muy bien ha comentado, se pone blanco sobre negro, sobre cuáles son los criterios que se tienen que utilizar para habilitar o quitar unidades, porque como muy bien ha comentado también, esto es algo vivo y la oferta y la demanda de los centros es la que manda para luego establecer los recursos. Pues bien, permítame que dude sobre sus criterios en muchísimos de los centros, porque, por ejemplo, después de hacer el arreglo escolar que, evidentemente, este año le había correspondido por una cuestión de plazos al gobierno anterior, si hablamos de líneas lingüísticas, tengo que decir que fue otro de los ataques, atacan ustedes a las líneas en valenciano. Después de hacer ese arreglo, es decir, después de hacer la suma y la resta, después de habilitar y suprimir unidades, se crearon cincuenta y siete unidades nuevas en valenciano y se quitaron diecisiete en castellano. Por lo tanto, no había necesidad de volver a crear líneas por el tema de las líneas en valenciano. Sobre todo porque además eran los consejos escolares de los centros los que decidían. Se les daba la opción de decidir en el momento que tenían que suprimir una línea, cuál es la que querían escoger.

Usted me dice también: «Se tienen en cuenta los criterios de población.» Y yo le pregunto: «Deme los criterios de población de Alacuás. Deme los criterios de población de Chirivella. Deme los criterios de población de Burjasot.» Quiero esos datos técnicos, señor Marzá, son números, y usted tiene que tenerlos. Quiero los datos de población de esos municipios. Quiero saber si en esos municipios sobaban puestos, plazas escolares de la educación pública en los municipios que le acabo de comentar.

Usted también me hace referencia a las instalaciones. Y la normativa es muy clara. Siempre que se tiene que suprimir una unidad si se está en aulas prefabricadas evidentemente se suprimirá antes esa unidad que otras unidades que están en centros ordinarios.

Pero yo hay una cosa que no entiendo y es lo que todavía me marea más de esta situación. Yo puedo entender su planteamiento y, al final, me dice, «mire, esos criterios...», que no veo que se ajustan a los municipios que usted me está comentando, pero vale, aceptamos pulpo como animal de compañía, pero es que esa misma semana, la semana en la que usted hace público el anuncio del arreglo escolar, donde anuncia nuevas habilitaciones, sale su secretario autonómico haciendo declaraciones y leo textualmente: «La reapertura de unidades se había hecho, se ha hecho, con los números de las peticiones de la plaza en la mano. Por tanto, en el colegio de Cremona de Alacuás se establecerá una unidad de tres años de diecinueve alumnos y doce alumnos en la unidad de cuatro años. Y en el Ramón y Cajal de Chirivella se va a desdoblar una unidad porque tiene veinticinco alumnos. Por lo tanto, la bajada de ratio será a quince niños por clase.» Que me parece bien, es una postura de gobierno, señor *conseller*. Pero yo le pregunto: ¿cómo es posible que esa misma semana en la que ustedes anuncian una batería de actuaciones educativas muy ambiciosa, que supondrá un incremento del presupuesto de educación en torno al 10%, salga su secretario autonómico anunciando ratios de quince y reapertura de nuevas unidades, salga la vicepresidenta del gobierno diciendo que solamente se pueden cubrir el 80% de las necesidades educativas de la Comunidad Valenciana?

Señor *conseller*, alguien miente, o la señora Mónica Oltra, la vicepresidenta exageró en esa afirmación y no corre peligro la educación porque sí que se pueden cubrir más del 80% de las necesidades educativas, o ustedes, permítame que le diga, con todo el respeto del mundo, que son unos temerarios. Porque si solamente pueden cubrir el 80% de las necesidades, el estar haciendo ratios a quince y habilitando unidades y haciendo planes ambiciosos que desde el punto de vista de la vicepresidenta no se van a poder cumplir, a mí me parece un poco temerario.

De todas formas, ustedes me hablaban de números. Vamos a hablar de números. Si es que es lo que quiero, los números, señor *conseller*, por favor. Vamos a hablar de criterios de población, que al final es lo básico, los estudios de planificación educativa, que usted tendrá encima de la mesa a la hora de tomar de decisiones.

Mire, en Ontinyent, que son los datos que tengo porque era ese mapa de urgencia educativa que usted señaló al principio, lo que pasa es que en su *conselleria* cambian de opinión muy rápido y, al final, desde la información que nos llega a nosotros hasta la que nos llega hoy, evidentemente ha variado un poco... Pero en Ontinyent, por ejemplo, es un municipio con siete unidades, con ciento sesenta y un alumnos y con una ratio media de veintitrés. Recordemos que el máximo legal está permitido a treinta.

En Burjasot, nueve unidades, ciento veintidós alumnos, y una ratio media de 13,55 alumnos. En Castellón, por ejemplo, la ratio media está en 22,4 alumnos. Es decir, en municipios con excedentes de plazas públicas de setenta y seis alumnos, de noventa y un alumnos, de ciento once alumnos, usted está habilitando unidades. Y yo le pregunto, señor *conseller*, por esos criterios técnicos, porque le voy a decir una cosa: yo le hice a usted una pregunta por escrito y le preguntaba que por favor me dijera qué centros sostenidos con fondos públicos en el período de escolarización han tenido solicitudes cuya primera opción no ha podido ser atendida. Usted me contesta... no me contesta qué, me contesta cuántos, que ese es otro tema que a ver si me da tiempo en la intervención y podemos comentar, que yo le pregunte una cosa y me conteste lo que le pregunto pero, bueno, me quedaré con el cuánto, el 30%.

Bien. ¿Cómo es posible que usted entonces, en base a los criterios que me acaba de explicar ahora mismo, no atienda a

las demandas del 30% de estos alumnos que se han quedado fuera, no han podido estudiar en su centro de primera opción y, en cambio, esté habilitando unidades en municipios con 111 plazas de excedente? ¿Puede entender que no lo entienda? ¿Puede entender que los resultados y los datos que me está dando no son coherentes?

Y yo le pido, señor *conseller*, de verdad dos cosas, por favor, se lo he pedido ya en varias ocasiones que, por un lado, me explique los criterios reales, si existen y si no existen dígame que no pasa nada, pero que me diga los criterios técnicos reales. Y que, por favor, me explique, una vez finalizado ya el proceso de escolarización de estos municipios, cuáles son los números resultantes de este procedimiento.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Gascó.

Té ara la paraula, per un temps màxim de quatre minuts, el Grup Podem-Podem.

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies, presidenta.

Bon dia conseller.

Bon dia diputats i diputades.

Bien. Sobre lo que has comentado quería comentar y celebrar varias cosas de las que has dicho, como por ejemplo tener en cuenta los municipios pequeños y no considerarlos como, a lo mejor, las grandes poblaciones y tener con ellos una especial consideración para que no pierdan ese derecho que tienen de educarse, tanto en castellano y en valenciano, y darles esa oportunidad, independientemente de cuál sea el número de habitantes que tiene su municipio. O sea, que lo aplaudo de verdad. Hay que estar siempre con los más desfavorecidos, yo creo, y hay que darles esas oportunidades para crear una ciudadanía equitativa y darles a todos las mismas oportunidades.

En segundo lugar, también aplaudir, me ha gustado mucho lo que has comentado de que creo que hasta ahora no se había dado por desgracia, pero creo que cuando un gobierno se equivoca ha de rectificar y vosotros llevasteis a la mesa electoral una propuesta que fue enmendada, has comentado, y celebro esa decisión. Es decir, hay que comentar y hay que consultar las cosas con los que más saben. Nosotros podemos llevar una propuesta, pero cuando nos equivocamos en algo hay que tenerlo en cuenta y hay que rectificar, o sea que es algo que también celebro.

Sí que le pediría para el siguiente curso 2016-2017 que tenga un especial cuidado y que estén bastante atentos con las matriculaciones en las concertadas. De todos es sabido que en esos centros sí que hay una selección del alumnado, bien por necesidades especiales, emigración, niveles socioeconómicos y culturales de los padres. Y que esas personas tengan las mismas oportunidades de matricularse en un centro público, ya sea con la nueva habilitación de unidades o como sea, pero que esas personas tienen que tener las mismas oportunidades.

Me ha hecho bastante gracia el comentario o la aportación que ha comentado la diputada popular Gascó de que ha habido un excedente en plazas públicas. Como docente, no sé si alguna vez has estado en un aula, es muy difícil y muy imposible atender las necesidades especiales de los alumnos cuando tienes treinta o treinta y dos en clase en la ESO o tienes cuarenta en Bachillerato. Por lo tanto, yo creo que esto no debe de ser un motivo nunca a tener en cuenta. Es decir, tenemos que centrarnos en la individualización de cada

alumno y poder atender esas necesidades que cada uno de nuestros alumnos y nuestras alumnas necesitan. O sea, que eso para mí no es bajo ningún concepto un criterio a tener en cuenta.

Y, por último, para acabar, soy muy breve, hoy es un día muy importante, de hecho estamos en *conselleria* de educación, que es el día del docente. Así que desde aquí lo primero es celebrar que se haya puesto al cargo de la *conselleria* un maestro. Yo creo que debe ser así en todos los ámbitos, una juez en justicia, un médico o una médica en sanidad. Y felicitar desde aquí a todas las profesoras y profesores, maestros y maestras, que se están encargando de la educación de nuestros niños y nuestras niñas que en un futuro será nuestra futura ciudadanía.

Muchas gracias y felicidades.

La senyora Gascó Enríquez:

Presidenta, pido la palabra por alusiones.

La senyora presidenta:

Té un minut.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias.

Es algo habitual en todos los grupos parlamentarios el hacer siempre referencia a lo que decimos desde el Grupo Popular. Pero a mí en este caso concreto sí que me gustaría dejar dos cosas muy claras. En primer lugar, dejar muy claro que si alguien defiende los municipios pequeños vamos a ser las personas que somos de Castellón. Y aquí el *conseller*, seguramente, lo podrá explicar muy bien. Porque da la casualidad de que en mi provincia de 135 municipios, 96 tienen menos de mil quinientos habitantes y 115 menos de cinco mil habitantes. Conocemos muy bien la realidad, pero ese no es el debate.

Yo creo que usted debería saber que el arreglo escolar no concierne para nada a los centros concertados. Para ser usted docente, la normativa yo creo es algo básico que debería conocer. Entonces, no dé lecciones cuando ni siquiera conoce la normativa.

Muchísimas gracias.

La senyora presidenta:

Continuem. Té la paraula ara, per un temps de quatre minuts, el Grup Ciudadanos.

La senyora García Jiménez:

Muchas gracias, señora presidenta.

El programa piloto de la *conselleria* de educación para crear aulas de dos años gratuitas en colegios públicos ha supuesto uno de los primeros pasos para apostar, pero para apostar por la inmersión lingüística exclusivamente en valenciano en estos centros educativos, debido a que la cantidad de colegios seleccionados en línea en valenciano superan a los de línea en castellano.

¿Nos puede explicar, señor Marzà, cuáles son los parámetros que se han tenido en cuenta para que la mayor parte de los centros elegidos del programa piloto de enseñanza gratuita de niños de dos años sea en línea valenciana? Nos gustaría que se nos contestase, pues de esta forma, aunque el requisito lingüístico no era excluyente, se puede malinterpretar que los centros escolares en línea en castellano están en segundo plano.

Si la excusa es que estos centros en línea en castellano no tenían espacio para albergar estas aulas o no estaban adecuados para atender las necesidades de los niños de esta corta edad, nos parece un poco raro e irreal esa desproporción en el porcentaje y sobre todo cuando por sus múltiples postulados, señor Marzà, ha dejado claro que el plurilingüismo en la *comunitat* debe girar en torno al valenciano.

En Ciudadanos apoyamos este proyecto experimental de aulas de dos años, pero no pararemos en defender el trilingüismo, el 33, 33, 33 del valenciano, castellano e inglés. Y lo haremos porque nos preocupa profundamente la formación de nuestros estudiantes. Queremos jóvenes competentes en este mundo global y para ello impulsaremos una educación plurilingüe, con el objetivo de preparar al alumno para su integración en la sociedad y en el mundo laboral desde pequeños.

Además, compruebe usted mismo. Un ejemplo. Por ejemplo, un niño o una niña nacido aquí mismo, en la *comunitat*, que tenga una madre con habla valenciana, un padre con habla inglesa y unos abuelos españoles. Al final, queramos o no queramos defenderlo por posicionamientos políticos, ese niño o niña con edad temprana al final aprenderá tres idiomas.

Y si nosotros empezamos en este programa piloto, que se inicia ahora y podemos realizar todas las modificaciones positivas a las que estemos dispuestos como partidos políticos, es decir voluntad política, con un sistema trilingüe conseguiremos jóvenes con mayor capacidad para adaptarse a esa nueva sociedad tan cambiante.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Gràcies.

Té ara la paraula el diputat Jordi Juan Huguet, del Grup Compromís, per quatre minuts.

El senyor Juan i Huguet:

Moltes gràcies, presidenta.

Gràcies, conseller, per estar de nou ací. Dues comissions d'educació i dues comissions en les que ha estat el conseller. La veritat és que és molt d'agrair per part d'este parlament.

Em sume també a la felicitació del dia del docent, com ha dit la companya de Podemos, dient el que jo personalment me sent molt identificat, perquè jo sóc docent, els meus pares són docents, la meua parella és docent, la meua àvia era docent, el meu germà és docent, els meus cosins són docents, tots de l'escola pública, no sé si això serà bo o mal, jo crec que és bo.

Ja vaig dir en l'última comissió que l'Acord del Botànic suposava temps d'esperança i il·lusió per a l'educació pública. I de fet vosté hui ho acaba de dir, 47 noves unitats. Clar, si comparem esta dada conforme es tractava al Cremona d'Alaquàs, hi ha molt de canvi, cosa que celebrem.

A Compromís ens han quedat molt clars els criteris que s'han utilitzat a la conselleria. Criteris que si no han sigut sí que haurien d'haver sigut els habituals, perquè no poden haver-hi ni escoles de primera, ni escoles de segona, però tampoc municipis de primera i municipis de segona i sense sectarismes en programes en valencià i programes en castellà. Però val a dir que ací el problema està en el valencià. És que hi ha molts alumnes que volen estudiar en valencià i no poden estudiar en valencià. Hi ha moltes famílies que volen portar els seus fills a estudiar en valencià i no poden.

S'ha posat ací en tela de judici les decisions de quina manera s'han pres. Evidentment, darrere de cada decisió

que ha pres l'administració hi ha una decisió política. Això és democràcia. I ens pareix bé, sempre que eixes decisions siguen d'acord amb la legalitat, vinguen motivades per una necessitat, beneficien l'interés general i també l'escola pública.

Hem tingut accés als informes que han fet els inspectors on es parla de números i les decisions que ha pres la conselleria són perfectament compatibles amb els informes que han fet els inspectors. També hem de dir que estes decisions estan amb concordança a les demandes dels sindicats i la comunitat educativa, la qual cosa ens sembla molt bé. Una decisió política amb suport d'un informe d'un inspector, però que a més ve d'una demanda de la societat.

Per exemple, tinc ací un escrit on hi ha 1.475 signatures que demanen precisament la decisió que vosté ha pres. I, per cert, este escrit és del 10 de juny, quan encara era consellera d'educació María José Catalá i el director general de Centres i Personal el senyor Martí Alepuz. Vull dir, estem molt d'acord que les decisions que es prenguen vinguen motivades i a més reflectisquen també les demandes de les comunitats educatives

Jo li demane, senyor conseller, que en el torn de rèplica, si disposa de dades, que diga dades que il·lustren eixos criteris d'una manera més general, perquè probablement ens hem centrat en unes poques escoles i hem perdut la visió general dels criteris emprats. Probablement serà perquè la sol·licitud de compareixença va ser el 23 de juliol i amb això haurem perdut certa generalitat.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor diputat.

Té la paraula ara, per quatre minuts, el Grup Socialista.

La senyora Caballero Hueso:

Bon dia.

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor conseller.

Senyors diputats i diputades.

Jo primer que tot volia agrair-li al senyor conseller la seua presència. Però crec que també vull agrair-li, vaig a agrair-li al Grup Popular que mos done l'oportunitat en esta petició de compareixença de conèixer realment quins són els criteris pels quals s'han habilitat les unitats i per conèixer la bona gestió que s'està fent des del Consell. Eixa, sobretot, eixa voluntat política d'aplegar a tot.

No vaig a entrar en números, jo volia destacar dos coses. La capacitat demostrada pel nou Consell, que en un mes ha sigut capaç de reordenar el mapa escolar amb les habilitacions i sobretot de respondre a les necessitats que els ciutadans, que els escolars, que el mapa escolar, mos demanava. Perquè ho hem fet en un temps rècord i més després que en els últims anys l'únic que havia fet el Consell havia sigut tancar i tancar unitats escolars. No sols hem creat eixes 47 noves unitats sinó que hem tornat a un mapa amb trellat, amb trellat per a la demanda que teníem. Teníem en este moment una oferta que respon a les necessitats que tenia.

I n'hi ha una altra cosa que m'agradaria destacar. I és que ara amb açò, amb eixes necessitats, amb eixes 47 unitats, se demostra que els tancaments que s'havien fet des de l'anterior Consell no eren tancaments que responien a les necessitats, a l'oferta i la demanda; eren tancaments polítics, era tancament per anar no precisament a defensar l'escola pública.

El canvi en la nostra comunitat, també en educació, s'està demostrant i s'està demostrant gràcies a estes mesures. Jo li demane, senyor conseller, que continuem treballant en esta

línia sempre, per suposat i és obvi, no siga que algú diga «me extraña que diga que li va a donar suport», per suposat, este govern està actuant bé, el canvi s'està fent visible en esta comunitat i ahí sempre mos tindrà jo crec que a la majoria.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, diputada Caballero.

Té ara la paraula el senyor conseller per temps il·limitat.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Bé. Diferents coses. Evidentment, el que havíem dit, les habilitacions. Em reafirme en el procés que hem dit, els criteris que he dit que, per cert, són criteris que he llegit d'una instrucció que es va fer per la Direcció General d'Innovació, Ordenació i Política Lingüística, que entenc que coneix perfectament, perquè la degué redactar vosté, la degué redactar la diputada Gascó, entre altres procediments i criteris.

Més enllà d'això, evidentment que ací no mentim. S'ha insinuat que si mentixen uns o mentixen uns altres, i la veritat és que no mentim. El que passa és que a alguna gent li agrada agarrar certes declaracions a mitges.

Per exemple, la vicepresidenta va dir que no arribàvem amb aquest finançament, amb aquest sistema de finançament no arribàvem a cobrir ni el 80% d'educació, sanitat i benestar social. Evidentment que no arribàvem. I com hem d'arribar? Amb crèdit, disposant crèdit. I això és el que nosaltres estem denunciant des del primer moment, que el que no podem és funcionar, amb un funcionament habitual, amb el 80% només i, per tant, haver de tendir al crèdit.

I vostés saben, en el temps que han estat governant, els efectes de l'infrafinançament valencià totalment injust que estem patint i que, precisament, demà esperem que puguem aprovar, conjuntament i per unanimitat, tots els grups eixa demanda de necessitat de realment un finançament just. Perquè, si no, ens quedarem amb això, que hàgem de tendir a crèdit per a donar resposta a les necessitats reals de la població valenciana en drets fonamentals, com són l'educació o la sanitat o el benestar.

I precisament això és un dels criteris que estem seguint: determinar i dir a les coses pel seu nom. Si ens financen només amb el 80%, ens haurem de queixar d'una forma contundent i fer evident el nostre rebuig i la nostra necessitat de millorar eixe finançament. Però no només això, sinó que haurem de seguir donant resposta, prioritzant les inversions.

Està bé que ara tinguen eixa preocupació de com s'ha de gestionar eficientment. Està molt bé perquè, durant anys, com vaig dir en la compareixença, vam poder veure que no, que precisament eixa preocupació no sabem si existia molt en allò de no gestionar, per exemple, bona part dels recursos que provenien de Madrid, del ministeri, per a l'ensenyament de les llengües en les escoles oficials d'idiomes, per exemple; o a la creació d'escoles infantils, que no es van gestionar com pertocava i ara ens demanen que tornem no només el total, sinó que també el crèdit, és a dir, l'interés del temps que ha passat per no haver justificat eixes despeses.

Precisament, unes inversions que nosaltres estem aconseguint fer, reorganitzant el seu propi pressupost i, per tant, demostrant que es pot gestionar d'una altra manera i que es pot gestionar d'una forma més eficient. Perquè, si amb els mateixos recursos que vostés tenien, l'anterior govern tenia, nosaltres hem pogut no només fer eixes habilitacions, sinó, precisament, tirar endavant eixe programa de què se'ns

parlava també des de Ciutadans, eixe programa experimental d'escoles, de donar resposta a la necessitat d'escolarització en dos anys, gratuïta, és un programa molt potent i ho estem fent amb els recursos que vostès tenien, dubte molt que la gestió que es fera abans siguera amb eixos criteris d'eficiència que ara pareix ser que els preocupen tant, no? Si els preocuparen, evidentment, haguérem arribat a un altre lloc i no estaríem ací, no? No haguérem hagut de patir tants tancaments en escoles públiques. S'ha dit abans i s'ha exemplificat.

Hem determinat els criteris, que és el motiu de la compareixença. Però no només això. S'ha visibilitzat que n'hi ha un canvi de model en l'educació. Hi havia qui utilitzava l'arranjament per suprimir escoles públiques, i ara n'hi ha qui intenta utilitzar els recursos públics per a donar el millor servei a la ciutadania, obrint unitats allà on són necessàries, i no només obrint-les, sinó apostant per un programa educatiu de qualitat i innovador. Entenc que quan tancaven la unitat del Cremona, supose que sabrien que tenien un projecte educatiu pioner i que estaven tancant una experiència innovadora i que el que estaven fent no era només tancar en base a uns números, sinó que estaven determinant en base a unes polítiques concretes, com s'ha nomenat abans des del Grup Socialista.

I no només això, sinó que hem d'anar més enllà. I evidentment que els criteris que s'han comentat abans, també des de Podem, de cara a 2016-2017 estaran i els haurem de debatre durant aquest període, per tal de mirar quins són els criteris d'escolarització i que van més enllà d'esta compareixença. Però evidentment els tindrem en compte.

I, probablement, en una de les rèpliques s'anunciava que n'hi ha una part dels centres sostinguts amb fons públics que no entren en l'arranjament escolar. És que, potser, haurien d'entrar, i ho hem dit en més d'una ocasió, ja que si estan sostinguts amb fons públics haurien de tindre els mateixos criteris que la resta de centres i no treballar només parcialment amb una part dels centres que són sostinguts amb fons públics.

Més enllà d'això, evidentment, s'ha parlat que el consell escolar determina o proposa quin ha de ser el programa lingüístic del centre. Està bé perquè estaria bé que es respectara això..., si tinguérem eixos criteris, que s'haguera respectat, per exemple, en l'escola Herrero, no?, i no va ser així quan estaven governant en l'anterior legislatura en el govern anterior, i no es va respectar, precisament, una decisió de consell escolar que, *a priori*, deuria estar respectada.

I, precisament, nosaltres el que fem és, sense sectarismes, com ha dit el diputat de Compromís, donar resposta a eixes necessitats. I hem obert línies d'ensenyament en castellà, que és del que estava preocupada també la diputada de Ciutadans; ho hem fet. I ho hem fet també en estes habilitacions perquè n'hi havia una necessitat i n'hi havia l'espai suficient i podíem habilitar-les. Les hem anomenades les que hem fet i eixe serà el criteri.

Nosaltres no anem a imposar criteris ideològics per imposicions, com deia, sinó que el que anem a fer és dialogar i anar donant resposta a les necessitats que n'hi han. Ho estem fent amb la mirada de millorar la qualitat educativa. Eixa mirada, precisament, és la que ens permet..., i saber que podem destinar més recursos a allò que realment és necessari.

I, per tant, és bo que hi hagen aules que tinguen ràtios baixes, és a dir, ràtios més menudes de les màximes. Ja ens agradaria poder arribar que totes les ràtios dels centres educatius pogueren estar molt més baixes; i anem a treballar i, de forma progressiva, anirem reduint-les. Però, evidentment, per a això necessitarem d'eixa aposta claríssima pel finançament, no només per una millor gestió que ja estem tirant endavant, sinó també per tal de millorar

la qüestió dels ingressos. Si no ingressem més, com déiem abans, amb eixe 80% haurem de gestionar el que hi ha. I gestionant el que hi ha, serem prioritaris i deixarem de tancar unitats, com es feia en el Cremona, i el que farem serà obrir-les, encara que tinguen les ràtios que tinguen perquè això, precisament, és una aposta per la qualitat educativa amb els recursos que hi ha.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Obrim el torn de rèplica.

El Grup Popular. ¿Algun grup més la demana?

Té la paraula, per un temps màxim de quatre minuts, la diputada (*inoïble*) ...

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidenta.

A ver, *conseller*, muchas cosas y tengo solamente cuatro minutos.

Por primera vez —y digo «por primera vez» porque espero que sean muchas más—, estoy de acuerdo con lo que han comentado sus dos diputados de Compromís, tanto en la intervención anterior, en la de cultura, como en esta intervención en educación.

En cultura, antes le han dicho: «¡Oiga!, es un cargo de libre designación. Usted puede hacer lo que quiera.» Y ahora le acaban de comentar que es una decisión política, usted la puede tomar. Y a mí me parece muy bien ese planteamiento, pero, ¡oiga!, suba aquí y dígame, que no pasa nada, no pasa absolutamente nada. Lo que pasa es que, con los números en la mano, se ve que ese ha sido el criterio, que ha sido un criterio político.

Insisto, se lo dije en la primera intervención, que usted puede hacerlo. Lo que pasa es que me llama la atención, teniendo en cuenta que son nuevos tiempos, que son tiempos de diálogo, que son tiempos de consenso, que usted es la segunda vez que se sienta aquí y es la segunda vez que yo le digo que aplica el rodillo, que es la segunda vez que se han tomado decisiones sin criterios pedagógicos y es la segunda vez que usted toma decisiones sin informes técnicos que avalen su decisión. Eso es lo que yo le digo. ¿Y que puede hacerlo? Hombre, si se lo han dicho hasta los diputados de Compromís, faltaría más; claro que puede hacerlo. Pero suba aquí y reconozca las razones.

Y, por favor, dígame las razones cuáles son. Porque, de verdad, se lo he dicho en mi primera intervención, cada vez entiendo menos. Y digo que cada vez entiendo menos porque sube aquí y me dice una cosa, le pregunto cosas por escrito y me dice otras, y luego sale en los medios de comunicación y dice otras; y yo ya no sé cuál es la verdad.

Y me voy a quedar, si a usted le parece, con lo que me ha dicho por escrito, porque eso no me lo va a poder rebatir, o sí, pero yo lo tengo por escrito y se lo pienso recordar en absolutamente todas las intervenciones.

Yo le pregunté, exactamente, lo mismo que le estoy planteando hoy en esta comparecencia: por qué habilitaba unidades en los centros o que me dijera los criterios de por qué se habilitaban unidades en los centros. ¿Sabe lo que me contestó usted? Me contestó que solamente se habilitarían unidades, de forma extraordinaria, cuando se sobrepasara el número máximo de alumnos por unidad, fijado por el real decreto ley; solamente, señor *conseller*, solamente. ¿Usted me quiere decir que en los centros donde ha habilitado unidades este era el criterio de habilitación? ¿Usted me quiere decir que ese era el criterio de Xirivella, el criterio de Burjassot, el criterio de Alaquàs? ¿Esos son los criterios?

Señor *conseller*, le voy a pedir por escrito, porque parece ser que es la única manera que tengo la opción de obtener respuestas tuyas cuantitativas, numéricas... Porque el discurso que planteaba antes el secretario autonómico de cultura está muy bien, pero se queda en un discurso. Yo le estoy pidiendo números. Quiero saber el proceso de escolarización en estos municipios.

Porque está muy bien y es un discurso bonito el de la defensa de la escuela pública. ¡Oiga!, y yo también lo quiero hacer, porque no necesito que nadie nos dé lecciones; en mi grupo no necesitamos que nadie nos dé lecciones de defensa de la escuela pública. Porque, al final, este es un mantra que lo repiten en todas las intervenciones, y no lo voy a consentir.

Defender la educación pública es defender... (*Veus*) Presidenta... Defender la educación pública es invertir el 56% más en pública que en concertada. Defender la escuela pública es que en los presupuestos se destine cuatro veces más en la pública que en la concertada y que el gasto diario sea cuatro veces mayor en la pública que en la concertada. Si después de veinte años de gobierno, este es el balance de lo que se destina a la concertada y a la pública, no necesitamos defensa de la educación pública.

Aquí se ha hecho un árbol genealógico de los familiares y del estudio de la educación pública. Yo también, señor *conseller*, estudié infantil, primaria, secundaria, la universidad, todo en centros públicos; una firme usuaria y defensora de la educación pública.

Le podría... Quería darle muchas más preguntas que le he hecho, que usted me ha contestado todo lo contrario de lo que me está planteando usted aquí. Y es que lo que no puede ser es que venga aquí, sonrían, nos ridiculicen absolutamente todos los grupos... que yo creo que le están haciendo un flaco favor, porque una oposición constructiva en un estado de derecho es necesaria. Y que todo el mundo venga aquí a decirle: ¡qué bien lo hace, *conseller!*, no le va a ayudar a usted.

Así que, de verdad, desde la humildad más absoluta y desde una oposición constructiva, porque ahí siempre nos va a encontrar, revíselo, mírelo. Usted tiene los números. Yo no los tengo y los quiero. Es mi labor como diputada el pedirselos tantas veces haga falta, hasta tenerlos encima de la mesa; y su obligación, como *conseller*, proporcionármelos.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

(*Inoïble*) ... (*Veus*) Me comenta el señor lletrat que una contraoposición..., que no nos tocaría, perquè no hi ha hagut... (*El lletrat, amb el micròfon desconnectat, diu: «A ver, una cosa es una alusión, que es una afirmación descalificatoria, por decirlo así; y otra cosa es una réplica que se suscita cuando hay una contravención de argumentos. Podría darse un turno de réplica de hasta cinco minutos, y una contrarréplica que terminaría la señora diputada.»*) Si vol, ho fem aixina.

Bé, doncs, té la paraula el diputat Jordi Juan Huguet, per un temps màxim de dos minuts.

El senyor Juan Huguet:

Amb un em sobra.

Efectivament, hem parlat de decisions polítiques perquè ací estem parlant de govern, estem parlant de govern de l'administració pública. ¿O és que retallar una línia en el Cremona no era una decisió política?, per descomptat.

El que havia comentat en la meua intervenció que, a banda de ser una decisió política, estava perfectament referendada per uns informes dels inspectors, als quals qualsevol diputat d'esta comissió i qualsevol diputat d'esta cambra té accés.

Per tant, jo invite, jo invite que els diputats i les diputades consulten els informes dels inspectors, perquè estic segur que van a tindre-ho molt més fàcil que la legislatura anterior i es podrà comprovar, perfectament, que les decisions polítiques estan avalades per uns informes tècnics.

I en definitiva, ací el que pareix que sàpiga mal és que s'hagen baixat les ràtios d'unes unitats de l'escola pública. I això és tremendament positiu.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula la diputada Gascó, per un temps màxim de dos minuts.

La senyora Gascó Enríquez:

Y eso que estaba de acuerdo. Yo lo que he dicho es que estaba de acuerdo con el planteamiento de las personas que los habían hecho.

Pero, de todas formas, me viene muy bien su invitación porque quiero decir que, por supuesto, le cojo el guante, como no podía ser de otra manera y he acabado así mi segunda intervención.

Nosotros vamos a pedir absolutamente todos los informes técnicos que avalen la decisión que usted ha tomado, sobre todo porque es la petición que nos acaban de hacer. Vamos a pedirlos todos. Y son unos informes que traeremos a la comisión para que los podamos valorar todos los grupos políticos.

Yo tengo parte de esos informes, porque eran parte del gobierno anterior. Y en esos informes, después de las decisiones que se han tomado, los informes recomiendan la no apertura de dichas unidades.

Insisto, el criterio político permite poder volver a hacerlo, pero el criterio técnico, esos informes que se nos están pidiendo y que por supuesto vamos a solicitar por parte de las direcciones territoriales, recomiendan la no apertura, insisto, porque eran unidades donde el excedente de plazas públicas en dichos municipios era muy, muy amplio. Entonces, yo creo que es muy importante conocerse informe a informe, municipio a municipio, antes de invitar a un diputado a coger una información que posiblemente no favorezca a su *conseller*.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Per finalitzar el punt, té la paraula el senyor *conseller*, per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Bé, en tot cas en les preguntes evidentment no hi hauran problemes com ha passat en l'anterior, ni hauran d'anar als tribunals per a demanar informació. Nosaltres les estem responnent en temps i forma i seguirem fent-ho així des de la nostra conselleria.

El que sí que estaria bé també és que concretaren bé el conjunt de dades que es demanen. I, per exemple, en exemple tan senzill, com el de la compareixença següent, que siguin coherents, que siguin curosos en la seua demanda, perquè per exemple demanar al conseller que comparega per explicar els motius del robatori. Els motius del robatori, doncs no ho sé. Igual és que massa anys governant a la millor no saben fer les preguntes. Perquè clar, motius del robatori jo no en donaré ni un, perquè no tinc ni idea de quin era el motiu de la persona que ho va fer, eh? Evidentment.

Però bé, en tot cas, sabent això, el que hauríem d'anar (*remors*) fent...

La senyora presidenta:

Demanem silenci, per favor.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

El que sí que fem és respondre a les preguntes que fan, i ho farem, i ben gustosament evidentment, i totes les preguntes que vagen fent-les anirem responnent. No com passava abans.

Evidentment tots i totes volem millorar la nostra educació i ho hem dit. I per tant, sí que agarre el guant, com ha dit vosté també, per tal de poder treballar conjuntament. El que és cert és que és normal que es destinen més diners a l'educació pública. Això faltaria, perquè és molt més numèrica que no la concertada. Per tant, seria estrany que no destinàrem més diners, si n'hi han molts més xiquets matriculats. Per tant, no crec que siga un gran mèrit. Si numèricament és el que pertoca, perquè n'hi ha moltíssima més matrícula, i ho sap perfectament, en la pública. Per tant, és normal que es destinen més diners. El que no es tan normal és que s'hagueren d'arribar a tancar totes eixes unitats que es van tancar, i eixes directrius que n'hi havien clares per tal de beneficiar d'una manera o altra determinats centres.

Nosaltres tenim clars els mateixos criteris per a tots els centres sostinguts amb fons públics, els mateixos criteris, i això és el que hem dit des del primer moment, i no criteris dispars en funció de la titularitat. Per tant, nosaltres continuarem treballant en la mateixa línia. En les unitats que hem habilitat hem seguit eixos criteris i evidentment quan demanen tindran per escrit perquè se'ls puguem estudiar, que és el que toca. I això.

Nosaltres seguirem treballant per a la millora de la qualitat. El que determinem evidentment és que algun canvi s'havia de notar, i pensem que s'està notant. El canvi que s'està notant en l'educació pública és per a bé. Allà on anem la gent ens rep amb ganes d'explicar-nos. Que n'hi han necessitats evidentment, que tot no es soluciona en cent dies ni en cent cinquanta ni en dos anys. Però que evidentment es millora moltíssim si n'hi ha voluntat. La voluntat és eixa, i estic d'acord, si tenen tanta vocació dins de l'ADN de potenciar la pública, que arribarem a moltíssims acords, perquè estic segur que podrem fer-ho.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, per a explicar els motius del robatori de quaranta-tres peces del museu Sant Pius V i si hi va haver una fallada en el sistema de seguretat de la pinacoteca, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 1.698)

La senyora presidenta:

Anem ara per a l'últim punt, perquè com han pogut vore en les seues carpetes, per al punt onze tenim una sol·licitud d'ajornament per a la següent comissió. Aleshores anem ja

amb el punt deu: «Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport per explicar els motius del robatori de quaranta-tres peces del museu Sant Pius V, i si hi va haver una fallada en el sistema de seguretat de la pinacoteca, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.»

I té la paraula, per un temps il·limitat, el senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Bé, gràcies.

Abans de continuar amb el motiu de la compareixença, sí que abans no he dit en la compareixença anterior, s'ha demanat l'estat de les obres que havien quedat afectades —com també és del museu Sant Pius V— per la falta de climatització. Tenim l'informe de quina afectació han tingut. I és cert que a hores d'ara moltes d'elles han recuperat el seu estat i encara queden algunes que estan al 80% de recuperació, altres al 90, altres al 75, però majoritàriament han tornat al seu estat. En tot cas, li farem arribar també l'informe, val?

Continue amb el que és el motiu de la compareixença ara. No entraré en això dels motius. Ja ho he dit abans. El que és cert és descriure els fets i com hem actuat, i com hem procedit per millorar els processos.

Com coneixen, el dia 17 d'agost, la nit del 17 d'agost es va produir un robatori al Museu de Belles Arts, concretament al magatzem d'escultura de la pinacoteca, el que es denominava internament com a pavelló Benlliure.

El pavelló Benlliure precisament ha tingut diversos usos en els darrers anys, com a magatzem, com a taller de restauració, inclús com a espai expositiu, en el motiu de la commemoració del 2012 del 150 aniversari del naixement de Benlliure. I va quedar aïllat del museu amb l'inici de l'execució de la cinquena fase de les obres de rehabilitació del museu, que si bé no afecten el mateix pavelló, sí una de les façanes del museu pròximes a aquest.

Les peces sostretes en aquest robatori estaven distribuïdes en diverses vitrines i armaris. El mateix dia 17 d'agost, per a saber com vam procedir, i després d'haver-se constatat el robatori per part del vigilant armat de seguretat, el personal tècnic del museu va informar el secretari autonòmic de Cultura i Esport, i aquest a mi mateix, al conseller.

Després, va activar el protocol habitual, el que hi havia en aquests casos, i es va formalitzar la corresponent denúncia en les dependències de la Prefectura Superior de Policia, al grup de robatoris 1 de València. En l'acta de la declaració de testimoni del tècnic de Registre, Inventari i Moviment dels Fons del museu, es van identificar inicialment quaranta-tres peces sostretes. En els dies successius, i després de fer les oportunes comprovacions en els llibres d'inventaris, van identificar tres peces més, i que per tant s'hi van incloure, fent-se una corresponent ampliació de denúncia per part del ja anomenat com a nou director provisional José Ignacio Casar, el 23 de setembre. Les peces robades són un total de quaranta-sis, de les quals no vaig a fer tota la relació, però les quals són fonamentalment tres escultures de fusta del segle XVIII, d'Ignacio Vergara, tres rosaris de fusta, una arma de foc de principi del segle XX, una moneda de plata de commemoració del regnat de Joan Carles I, tres motles de guix per a fer medalles commemoratives. I la resta bàsicament són medalles commemoratives, altres medalles commemoratives.

El valor econòmic és reduït, com vam determinar en alguna ocasió, en el cas de les medalles i altres objectes sumptuaris. Això és en el cas de les medalles. I considerant el material i la qualitat artística d'aquests, els que tenen més valor són les escultures d'Ignacio de Vergara, el que sí també tenen el valor patrimonial més rellevant i també varia en funció d'unes peces i unes altres. En el cas dels esbossos